

Arrest

nr. 121 996 van 31 maart 2014
in de zaken X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 6 december 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 november 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 27 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat J. DEVENYN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeksters kwamen volgens hun verklaringen op 25 november 2010 (eerste verzoekster) en op 3 december 2012 (tweede verzoekster) het Rijk binnen en dienden op 5 augustus 2013 een asielaanvraag in. Op 6 november 2013 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mevrouw C. G. S. I. (eerste verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, C. G. S. I. (...), heeft de Salvadoraanse nationaliteit. U werd geboren op 20 september 1976 in San Salvador. U behoort tot de christelijk-evangelische gemeenschap. U woonde heel uw leven in Ciudad Merliot in Santa Tecla. Uw ouders leven gescheiden sinds u twaalf jaar bent. U groeide op met uw moeder (CGVS 13/15393; DVZ 7.745.579), uw stiefvader, uw oudere volle broer en uw jongere halfbroer. U bent alleenstaande moeder van D. E. C. G. (...). U heeft uw middelbare school afgewerkt en studeerde administratieve studies aan de universiteit tot het derde jaar. Nadien werkte u als administratief medewerker in een bakkerij en koffiehuis. U werkte daar tot 15 november 2010, negen dagen voor uw vertrek uit El Salvador.

U verliet El Salvador omdat u problemen had met de Mara's (bendes) die u afpersten. Op het einde van de maand augustus van 2010 werd u op de bus naar uw werk aangesproken door een man die u met een mes bedreigde en zei dat hij verwachtte dat u bij uw terugkeer naar huis die dag uw loon zou overhandigen. Sindsdien ontmoette hij u elke vijftien dagen aan de bushalte om 50 dollar van u te ontvangen. U had contact met een vroegere studiegenote die in België woonde. Na de eerste afpersing contacteerde u deze vriendin. U besliste dat u naar België zou reizen. Er werden afspraken gemaakt om de reis te regelen. Uw vriendin leende u het geld voor het ticket. U reisde met een officieel paspoort dat u een aantal jaren voordien aanvraagde omdat u eraan dacht deel te nemen aan missies met de Evangelische kerk. U ging voor het laatst naar uw werk op 15 november 2010. U verliet Afghanistan op 24 november 2010 en arriveerde de volgende dag in België.

Na uw vertrek, kwam de persoon die u afperste naar uw moeder, G. D. M. Z. M. (...), om via haar het geld op te eisen. Op een bepaald moment verhoogde de bende het bedrag tot 100 euro. Uw moeder werd bovendien bedreigd met de rekrutering van uw zoon, D. E. (...), op het moment dat hij zijn vijftiende verjaardag zou vieren. Om in het geld voor de bende te kunnen voorzien, opende uw moeder gedurende een vier- à vijftal maanden een eetkraampje. Zij maakte hier echter geen winst mee aangezien de bendeleden van haar eisten dat zij gratis voor hen kookte, waardoor zij hiermee stopte. Ondertussen had u een job in België waardoor u geld kon opsturen. Op 2 december 2012 reisden uw moeder en uw zoon naar België onder het voorwendsel dat uw zoon voor een zwemwedstrijd naar het buitenland moest. Zij arriveerden op 3 december 2012 in België.

U, uw moeder G. D. M. Z. M. (...) (CGVS 13/15393; DVZ 7.745.579) en uw zoon D. E. (...) dienden op 5 augustus 2013 een asielaanvraag in.

Bij terugkeer naar El Salvador vreezen u en uw moeder afpersing en de rekrutering van uw zoon door de Mara's (bendes).

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw paspoort, uw vliegticket, documenten in verband met uw reisroute en een document met de verklaringen van uw moeder voor. Uw moeder legt haar paspoort en het paspoort van uw zoon, D. E. (...), een brief van de advocate Veronique Dockx, diploma's en schoolresultaten van uw zoon, D. E. (...), en artikels over de algemene situatie van georganiseerde bendes in El Salvador voor.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u geen feiten of elementen hebt aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat u El Salvador verlaten heeft uit een gegronde vrees voor vervolging om redenen van ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of behoren tot een sociale groep, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève of dat u alsnog, bij een eventuele terugkeer, een dergelijke vrees dient te hebben. U verklaarde voor het Commissariaat-generaal (CGVS) dat u problemen heeft met Mara's die u en uw moeder afpersten en uw zoon wilden rekruteren (CGVS p.9). U heeft niet aangetoond dat u door deze bendes gevisieerd werd omwille van één van de redenen van de Vluchtelingenconventie, te weten ras, godsdienst, nationaliteit, sociale groep en/of politieke overtuiging. De door u aangehaalde problemen bevinden zich geheel in de gemeenrechtelijke sfeer en hebben geen uitstaans met de criteria van de Vluchtelingenconventie. U heeft nooit bescherming ingeroepen bij de politie of bij de lokale autoriteiten, dus kan evenmin geconcludeerd worden dat zij u bescherming zouden willen ontzeggen omwille van een conventie reden. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat uw beweerde problemen van die aard zijn dat u een risico zou lopen op ernstige schade wegens foltering of onmenselijke en vernederende behandeling, zoals bepaald in art.48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor u in aanmerking zou komen voor het statuut van subsidiaire bescherming.

Vooreerst blijkt uit uw asieldossier dat u op 25 november 2010 in België aankwam en dat uw moeder G. D. M. Z. M. (...) en uw zoon D. E. (...) op 3 december 2012 in België arriveerden. Het feit dat jullie zich pas op 5 augustus 2013 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aanmeldde voor het indienen van een asielaanvraag doet vragen rijzen aangaande de ernst en de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees. Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u in België een Salvadoraanse vriendin had die uw ticket voor België regelde toen u haar vertelde dat u El Salvador wilde verlaten vanwege uw problemen met een bendelid (CGVS pp.10,11). U geeft aan dat jullie elkaar bijna wekelijks spraken over documenten, het ticket en de dingen die u moest meebrengen (CGVS p.11). Na uw aankomst in België verbleef u bij vrienden uit de kerk (CGVS p.6). U verklaart dat deze mensen u zeiden dat u pas uw verblijf kon legaliseren indien u een vaste woonplaats in de gemeente had (CGVS pp.6,7). Nadat uw moeder en zoon u in België kwamen vervoegen, gingen jullie naar het OCMW voor de aanvraag van een medische kaart (CGVS G. D. M. Z. M. (...) p.5). Het feit dat u contacten had met verschillende mensen die u informeerden in verband met de legalisering van uw verblijf en dat u de weg naar het OCMW vond om steun voor een huurwoning en een medische kaart aan te vragen, toont dat u voldoende omringd was in België om op de hoogte te worden gesteld over het bestaan van een asielprocedure in België. Het is dan ook weinig geloofwaardig dat onwetendheid aangaande de asielprocedure aan de basis zou liggen van uw laattijdige asielaanvraag. Dat u na uw aankomst in België meer dan tweeëneenhalf jaar en dat uw moeder eveneens bijna een jaar wachtte om een asielaanvraag in te dienen zet de geloofwaardigheid van uw vrees op de helling.

Verder dient te worden gewezen op het feit dat uw moeder en uw zoon na uw vertrek nog meer dan twee jaar in El Salvador bleven, een periode waarin uw moeder tweewekelijks werd afgeperst en werd bedreigd met de rekrutering van uw zoon (CGVS G. D. M. Z. M. (...) pp.7,9). Zowel u als uw moeder verklaren dat dit het gevolg was van geldgebrek en dat u eerst in België geld diende te verdienen om de vliegtuigtickets van uw moeder en uw zoon te betalen (CGVS pp.8,9,10,16; CGVS G. D. M. Z. M. (...) pp.8). Gezien de door jullie verklaarde situatie waarbij uw moeder gedurende twee jaar tweewekelijks afgeperst werd en u geld moet opsturen om dit bedrag te kunnen betalen (CGVS p.8), is het weinig aannemelijk dat er geen enkele mogelijkheid was om op een vroeger tijdstip een poging te ondernemen om aan deze problemen te ontsnappen. Uw twee broers die bij jullie thuis woonden werken, uw moeder bezat een eigen woning, u kon reeds de eerste maand in België de helft van uw ticket terugbetalen, u werkte in België om geld naar uw moeder te sturen om de bendes te betalen en uit uw verklaringen blijkt dat er tot op zekere hoogte sprake was van een solidariteitsmechanisme in de gemeenschap waartoe jullie behoorden aangezien u meer dan twee jaar aan de universiteit kon studeren met financiële hulp van de kerk (CGVS p.13; CGVS G. D. M. Z. M. (...) pp.3,4). In deze situatie is het weinig aannemelijk dat uw moeder en zoon nog twee jaar in El Salvador bleven om de loutere reden dat er geen geld was om de vliegtickets te betalen, terwijl u reeds na de eerste afpersing regelingen trof om uw land te verlaten (CGVS p.11).

Verder zijn er verschillende onregelmatigheden op te merken in de verklaringen van u en uw moeder over de problemen die jullie in El Salvador zouden hebben ondervonden. Zo dient te worden aangestipt dat u aangeeft dat u uw studies aan de universiteit diende stop te zetten in 2009 vanwege uw problemen met georganiseerde bendes (CGVS p.5), terwijl u nadien verklaart vóór augustus 2010 nooit problemen te hebben gehad (CGVS p.9). Uw verklaringen over het moment waarop u besliste naar België te reizen zijn evenmin overtuigend. Enerzijds verklaart u immers in de week waarin u voor het eerst dit bendelid ontmoette, met uw vriendin in België te hebben gebeld en beslist te hebben El Salvador te verlaten (CGVS p.11). Anderzijds verklaart u echter zes keer bedreigd te zijn geweest vooraleer u besliste dat u naar België zou komen (CGVS p.11). Daarnaast is het weinig geloofwaardig dat u verklaart niet te weten aan welke bushalte u steeds werd opgewacht door de bende en evenmin een adres of een beschrijving van deze plaats te kunnen geven (CGVS p.12). U gaf immers aan dat deze man u opzocht aan de halte die u nam om naar uw werk te gaan, dat u hem steeds op dezelfde plaats ontmoette en dat deze plaats zich op twee blokken van uw werk bevond (CGVS pp.9,12). Verder is het weinig aannemelijk dat u uw moeder nooit zou gezegd hebben op welke plaats u werd afgeperst. Uw moeder verklaart namelijk niet te weten waar u elke keer werd opgewacht door de bende om uw geld te geven en weet niet of dit

steeds op dezelfde plaats of ergens anders gebeurde (CGVS G. D. M. Z. M. (...) p.6). Daarenboven is het opmerkelijk dat uw moeder verklaart dat u elke keer 50 dollar moest geven, terwijl u verklaart dat u de eerste keer een maandloon moest afdragen (CGVS p.9; CGVS G. D. M. Z. M. (...) p.6). Bovendien weet uw moeder niet of u 150 dollar per twee weken, dan wel per maand verdiende (CGVS G. D. M. Z. M. (...) p.6). Gezien de situatie van afpersing en geldzorgen is het weinig geloofwaardig dat uw moeder niet beter op de hoogte was van uw financiële situatie en de bedragen die u moest afstaan.

Bovenstaande opmerkingen doen het CGVS besluiten dat u zowel de status van vluchteling als de status van subsidiaire bescherming dient te worden geweigerd.

De paspoorten van u, uw moeder en uw zoon, uw vliegticket, de documenten over de door u afgelegde reisroute en de schooldocumenten van uw zoon wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Deze stukken tonen jullie identiteit aan, het feit dat u naar België kwam via Panama en Nederland en dat uw zoon in El Salvador naar school ging en in een zwemclub zat, feiten die hier niet ter discussie stonden. De brief van Meester Veronique Dockx bevestigt slechts dat zij werd aangesteld als jullie advocate en heeft verder geen betrekking op uw asielrelaas. De bundel krantenberichten die u voorlegt, toont de algemene situatie van onveiligheid in uw land aan, maar vermag evenmin bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw G. D. M. Z. M. (tweede verzoekster) luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, G. D. M. Z. M. (...), heeft de Salvadoraanse nationaliteit. U werd geboren op 10 april 1958. U behoort tot de christelijk-evangelische gemeenschap. U woonde sinds 1983 in een eigen woning in Ciudad Merliot in Santa Tecla. U woonde daar met uw tweede echtgenoot, uw dochter C. G. S. I. (...) (CGVS 13/15392; 7.745.592), uw twee zonen en drie kleinzonen, waaronder D. E. (...), de zoon van uw dochter S. I. (...). U werkte in verschillende fabrieken tot u in 2005 stopte met werken om de zorg van uw kleinzonen op u te nemen.

U en uw dochter beroepen zich volledig op dezelfde problemen. Hieronder vindt u het gedetailleerde feitenrelaas van uw dochter C. G. S. I. (...):

[Het onderdeel feitenrelaas uit de bestreden beslissing inzake C. G. S. I. wordt integraal hernomen en verder wordt besloten:]

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u niet aannemelijk gemaakt hebt dat u een gegronde vrees voor vervolging hebt zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zich op dezelfde asielmotieven steunt als deze die werden ingeroepen door uw dochter C. G. S. I. (...) (CGVS 13/15392; DVZ 7.745.592). Gezien de motieven van uw dochter niet aannemelijk werden bevonden kan er ook in uw hoofd niet van worden uitgegaan dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie dient te moeten koesteren of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. We verwijzen hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofd van uw dochter C. G. S. I. (...).

[Het onderdeel motivering uit de bestreden beslissing inzake C. G. S. I. wordt integraal hernomen en verder wordt besloten:]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeksters hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de grondigheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoeksters onderwerpen de in de bestreden beslissingen opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Zij voeren bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

4.1. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoeksters menen in aanmerking te komen voor het vluchtelingenstatuut, doch verduidelijken in het verzoekschrift niet hoe hun voorgehouden problemen een vervolging zouden uitmaken die ingegeven is door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Immers dient te worden vastgesteld dat verzoeksters afpersingen aanvoeren maar niet aantonen en overigens strijdige verklaringen afleggen hierover (onder meer, wel of geen problemen voor 2010, wel of niet vele keren bedreigd vooraleer plannen te maken om naar België te komen). Voorts betreffen het gemeenrechtelijke criminele feiten die niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag vallen, minstens wordt dit niet aangetoond.

Evenmin kan verzoeksters hun argumentatie aangaande het behoren tot de sociale klasse van “*de arme, kwetsbaarste sociale klasse van El Salvador*” overtuigen, niet in het minst nu zij in hun specifieke geval niet aantonen dat hun sociale klasse een aangeboren kenmerk is of een gemeenschappelijke achtergrond heeft, noch dat deze groep cumulatief genomen als afwijkend zou worden beschouwd. Daarbij kan slechts worden vastgesteld dat eerste verzoekster universitaire studies kon volgen, steeds heeft gewerkt in El Salvador en naar België kon reizen, wat bezwaarlijk wijst op een “*arme, kwetsbaarste sociale klasse van El Salvador*”.

4.2. Het volstaat voorts niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeksters in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden

aangetoond en verzoeksters blijven hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

4.3. Immers tweede verzoekster is nog twee jaar in El Salvador gebleven en de (toentertijd) inwonende werkende broers van eerste verzoekster hebben geen problemen gehad, wat de ernst van de aangevoerde afpersingen ten zeerste ondergraaft. Daargelaten het moment waarop eerste verzoekster besliste om het land te verlaten dan wel om een ticket te boeken naar België, stelde de commissaris-generaal terecht vast dat er meerdere onregelmatigheden in verzoeksters hun verklaringen zijn. Verzoeksters hun verklaringen zijn daarenboven bijzonder lacunair, stereotiep (beschrijving afperser) en soms hoogst onwaarschijnlijk (*“het is een georganiseerde groep, er zijn mensen bij van dat slag, maar er zitten ook andere mensen bij in die groep, advocaten, mensen met diploma’s, administratie, universiteit, ze weten dus alles”*, gehoor eerste verzoekster p. 19).

4.4. Verzoeksters tonen daarenboven evenmin aan dat ze bij ernstige problemen – *quod non* – geen beroep kunnen doen op de Salvadoraanse autoriteiten om zich te beschermen. Immers internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag en uit artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten. Dat er corruptie bestaat is *an sich* geen verschoningsgrond, te meer verzoeksters geen enkele poging tot nationale bescherming hebben ondernomen, wat hen wel degelijk kan worden aangerekend.

4.5. Dat verzoeksters daarenboven niet onmiddellijk na het ontvluchten van hun land van herkomst en aankomst in België asiel hebben aangevraagd, haalt de geloofwaardigheid van verzoeksters hun asielmotieven verder onderuit. Immers kan van een asielzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij meteen na aankomst in een veilig land op zoek gaat naar internationale bescherming en ernstige inspanningen onderneemt om deze te bekomen. Het is dan ook niet ernstig dat eerste verzoekster reeds sinds november 2010 in België verblijft, doch pas bijna drie jaar later in augustus 2013, asiel aanvraag. Ook tweede verzoekster wachtte 8 maanden vooraleer asiel aan te vragen. Hieruit kan alleszins blijken dat verzoeksters internationale bescherming niet (dringend) nodig achtten, wat de door hen ingeroepen ernst van de vervolging volledig relativeert. Dat *“Van zodra Verzoekster was aangekomen in België voelde zij zich immers veilig. Bovendien was Verzoekster in de veronderstelling dat zij eerst een vaste verblijfplaats diende te hebben alvorens zij haar verblijf in België kon legaliseren. Het is nogal logisch dat Verzoekster in een vreemd land, waar zij de taal niet spreekt, de wetten niet kent en de gebruiken nog niet heeft aangeleerd, zich gedraagt naar wat anderen haar vertellen.”* vermag de uiterst laattijdige asielaanvraag geenszins te verschonen, temeer uit de door de commissaris-generaal terecht vastgestelde opmerkingen blijkt dat eerste verzoekster voldoende zelfredzaam was en zich tevens liet informeren en er andere alternatieve financieringsbronnen waren.

4.6. Verzoeksters brengen verder geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeksters beperken zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het volharden van hun verklaringen (*“Het was echter niet mogelijk om ook nog geld te lenen voor de reis van haar moeder en haar zoon. Daarom werkte (eerste) Verzoekster twee jaar in België om op die manier het geld te kunnen sparen voor de reis van haar moeder en zoon”* en *“(tweede) Verzoekster wenst op te merken dat het in het begin enkel mogelijk was om geld te lenen voor de reis van haar dochter. Bijgevolg konden zijzelf en haar kleinzoon pas naar België vluchten op het moment dat haar dochter voldoende geld gespaard had”*), het proberen verzoenen van inconsistente verklaringen (*“Verzoekster wenst op te merken dat zijzelf wel degelijk bijna onmiddellijk na het begin van de bedreigingen en afpersingen door de Mara’s naar België is gevlucht”*), het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het formuleren van bouté beweringen (*“de politie of bij de lokale autoriteiten aangezien deze vaak mee in het complot zitten en bijgevolg corrupt zijn”*) en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laten na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Verzoeksters weerleggen dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in de administratieve dossiers en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissingen overeind.

4.7. Noch uit verzoeksters hun verklaringen, noch uit het administratief dossier, noch uit andere elementen van de verzoekschriften kan blijken dat verzoeksters vrezen te worden vervolgd omwille van één van de vermelde redenen in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 195, te weten haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoeksters hebben aldus niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.8. Verzoeksters menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Echter, noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters tonen niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.9. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken X worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK